

MØBLER
STOFFER
GARDINER
TÆPPER
TÆPPETØJ
BRODERIER
PUDER
BELYSNING

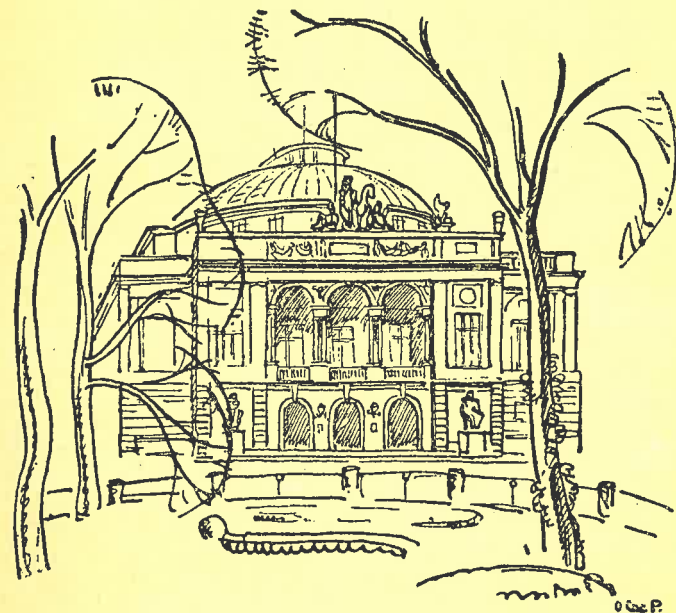

Montering af Hjem

A/s LYSBERG, HANSEN & THERP

TLF. CENTR. 4787 • BREDGADE 3

DET KONGELIGE TEATER

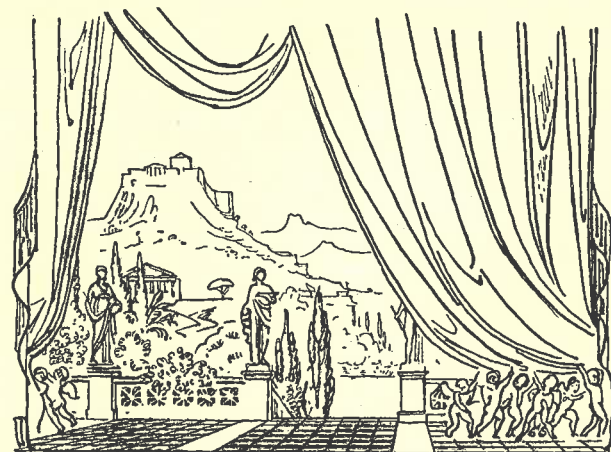
OFFICIELT
PROGRAM

SÆSON 1939-40

25 Øre

SEPTEMBER

EI BLØT TIL LYST

SKUESPIL OPERA BALLET

PROGRAMMET REDIGERET AF DR. PHIL. TORBEN KROGH

Kaj Munk -
skriver i
Nationaltidende

Spillet begynder

Orkestret stemmer sine Instrumenter — det summer fra Gulv og Etager, og Lyset bliver sygere. Spillet begynder — Sæsonens store Spil, hvori alle har en Rolle . . . maaske en ubemærket Birolle, maaske den Hovedrolle, som alles Øjne hænger ved.

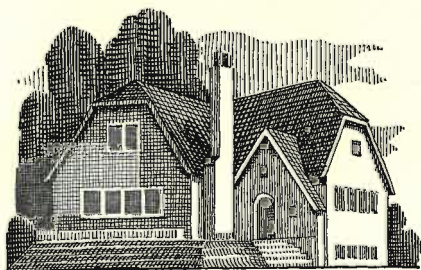
Skønhed og Ynde er afgørende for en Kvindes Succes — Elizabeth Arden viser Vejen med sit vidunderlige Rense-, Styrke-, Nære-System, der bygger paa Sundhed, og som gør smukkerere Dag for Dag.

Elizabeth Arden

ILLUM - MAGASIN DU NORD - BREINING

„Bòhème“

BYGGELAAN

Handelsbanken yder Byggelaan
og foretager Berigtigelse og
Prioriteringer.

Alle Oplysninger gives bered-
villigt.

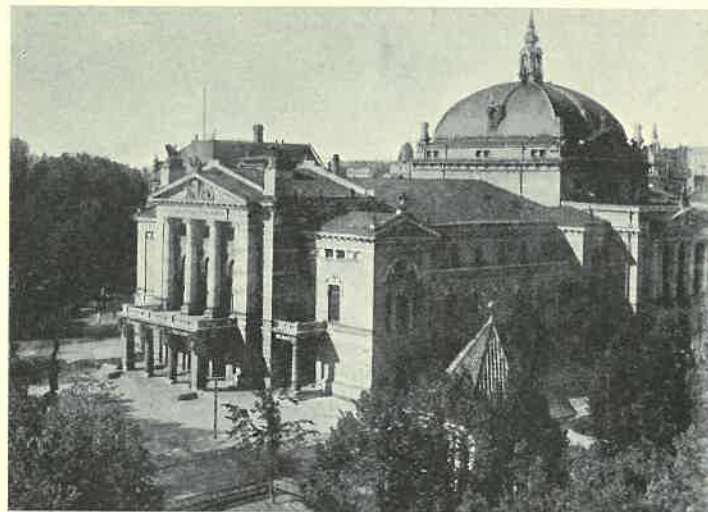
AKTIESELSKABET

KJØBENHAVNS HANDELSBANK

Hovedkontor: Holmens Kanal 2 - Telf. Central 8600

Afdelinger over hele Byen

Omkring Norges Nationalteater

DAGSPRESSEN vil fortælle om de Festligheder, der skal foregaa i Oslo i Anledning af, at det er 40 Aar, siden Nationalteatret blev aabnet under europæisk Opmærksomhed. Thi i Teatret sad, Side om Side, al Forskel til Trods, Henrik Ibsen og Bjørnstjerne Bjørnson, to hvide Gubber omkring Støvets Aar, pragtfulde at skue i deres imponerende Majestæt, et Syn, som Verden ikke havde set, siden Goethe sad ved Schillers Side i Weimars Teater i Aarhundredets Begyndelse. Den 1. Septbr. 1899 saa de begge et Ungdomsmaal realiseret; ingen havde varmere end de kæmpet for Norges Selvtændighed paa det sceniske Omraade. Ganske vist havde det gamle Christiania Teater, som Nationalteatret afløste, længe været norsk — den sidste danske Skuespiller forsvandt i 1889 — men Bygningen var langt ringere end Søsterscenerne i de andre nordiske Hovedstæder og Teatrets Drift mere beskedn.

Det stammede fra 1837 og var da en Filial af den danske Nationalscene, et Udviklingssted for saadanne fortrinlige Begavelse som Adolph Rosenkilde, Carl Hagen og d. æ. Vilh. Wiehe. De vendte tilbage til København, men andre Danske blev Livet igennem i Christiania, hvorved det mærkelige skete, at der fandtes navnkundige danske Skuespillere, som ingen kendte i Danmark. Carl Hagen blev den første, der fik norsk Statsstipendium til en Studierejse, bl. a. til sin Fødeby, og Christian Jørgensen, til hvis Ære den unge Henrik Ibsen skrev et Digt, var den første Sct. Olavsridder blandt Scenekunstnere i Norge. Den urimelige Anskuelse havde bundfældet sig hos mange, at den norske Nation ikke kunde frembringe Skuespillere. Det gamle, men i kunstnerisk Henseende unge Norge havde ikke faaet Tid til at skabe et norsk Drama. Men „Norskhedsbevægelsen“ ulmede, og det var især det danske Sprog, den vilde til Livs. Den første norske Scene grundlagdes 1850 af Ole Bull i Bergen, og derfra bredte Bevægelsen sig til Hovedstaden, anført, som sagt, af Henrik Ibsen og Bjørnstjerne Bjørnson. Udmærkede norske Talenter fremstod som Følge af den gryende Dramatik, og i deres Midte fandtes et komisk Geni, Johannes Brun, hvis Statue nu troner udenfor Nationalteatret, og hvis rige kunstneriske Historie skal danne Midtpunktet i det norske teaterhistoriske Museum, som nu paa Mindedagen aabnes i Oslos ældste Hus, Raadhusgatan 19, hvor Kunstforeningen bor. Brun og Henrik Ibsen sendtes til København for at faa Impulser, der kunde omstøbes i hjemlig Form. De spiste til Middag en Junidag i 1852 paa Søkvæsthuset hos vor Teaterchef, Johan Ludvig Heiberg, der ikke anede, at de to unge Mennesker var Genier og skulde blive Grundlæggere i deres Nation. En Tid var Personalet blandet, og under disse sproglige Forhold opførtes de to store Digteres første Arbejder, men lidt efter lidt fortrængtes de Danske; „selv om de danske Skuespillere er agtede og afholdte“, skrev Bjørnstjerne Bjørnson, „holder vi dog mere af at arbejde med vore egne stræbende Kunstnere.“ I nogle Aar var en „Mellem-

Eneste Sprogskole med spec. Lady Hold og Døtre Hold,

Lady Hold og Døtre Hold

Formiddag og Eftermiddag

Interessant
forøgelig
Undervisning

De er velkommen til at overvære en
Prøvetime. Indmeld Dem nu, for at
sikre Dem rette Tid og Hold. — Ind-
meldelser modtages ogsaa pr. Telf.

Lyse og
venlige
Lokaler

SELECT SCHOOL

KØBENHAVNS MEST MODERNE SPROGSKOLE
NØRREVOLD 6. Palæ 3601 - Palæ 3602 - Palæ 6200

i Det kongelige Teaters Bar

forøger vi i Mellemakten Aftenens festlige
Stemning og nyder en

HELMIC Cocktail

mixed med

HELMIC Likør

(LIQUORANS)

Anbefales af førende Restauranter i London,
København og Stockholm.

Central 5902

KONG FREDERIK

Den landskendte Teateranretning

György Takács spiller

Restaurant - Bar - Silver-Grill

INGENIØRHUSET^s

Restaurant & Selskabslokaler

De elegante, moderne Sale og Saloner med alle Installationer — Tale- og Tone-
filmsanlæg — Modtager fra 10—400 Couverter til Selskaber og Middage —
Kongresser, Sammenkomster, Underholdning og Bal indtil 800 Personer

Forlang Tilbud C. 15950

mand“ Leder, den norskfødte, men danske Direktør M. V. Brun, der siden fik Dagmar-teatret rejst, men efter ham gled Christiania Teater helt over til norsk Direktion og indfødte Skuespillere. Til sidst var af Danske kun gamle Peter Nielsen tilbage. Han tjente trofast den norske Scene i 55 Aar og spillede 856 meget forskellige Roller, fra tragisk Helt til komisk Tjener, men bedst i de gamle danske Komedier, hvor han støttede sig til Traditionen fra Det kgl. Teater. Trods sine 90 Aar sad han i Nationalteatret den Aften, det blev aabnet, som den sidste Repræsentant for dansk Scenekultur. Han havde oplevet hele Udviklingen fra „Danskertiden“ til det norske Verdensdrama. Og oppe paa Malersalen arbejdede den unge Svend Gade, frisk hentet fra København, en Fremtidens Mand som scenisk Billeddanner.

Som en Stormvind havde Bjørn Bjørnson faret gennem Nationen for at faa Bygningen rejst. Ingen Myndighed fik Fred for ham. Han var Stortingets Plagaaend, siger han selv i sine Memoirer. Et Øjeblik saa det ud, som Danmark skulde fange ham. Det var, da han i to Sæsoner som Instruktør havde givet Forestillingerne paa Dagmar-teatret Karakteristik og Liv og gjort det til en farlig Konkurrent for Det kgl. Teater. Var han da blevet i København, vilde han være endt som Direktør i Stedet for Martinius Nielsen. Men under stærk Paavirkning af sin Far brød han op og rejste. Den store Opgave hjemme skulde løses, og der var ingen, som bedre egnede sig for den end Bjørnson. Hvad Faderen og Henrik Ibsen begyndte i deres Ungdom, fuldførte han. Og den Opgave blev den største i hans Liv. Han var Husets egentlige Bygherre og to Gange dets Chef.

Nu vil han i sit 80. Aar blive Festens Midtpunkt. Han kom til Verden samme Aar som „Ja, vi elsker dette Landet —“. Vel var han europæisk indstillet og havde faaet sin sceniske Opdragelse i Tyskland, men dog norsk i hver Fiber. Som Instruktør fjernede han de sidste Mærker fra dansk Sprog, krævede stærke Konsonanter og forlangte „dere“ i Stedet for „I“ og „Eder“. Til en Skuespillerinde, som modvilligt fulgte hans

Ønske om ikke længere at udtale „borte“ med aa-, men med o-Lyd, skrev han dette Bjørnson'ske Vers, der viser, hvor alvorligt han tog „Udrensningen“:

„En takk for det du nu har gjort:
Fordi du sendte „baarte“ bort.
Husk landet vårt i smått og stort
i tanker, gjerning og i ord —
tilsammen er vår fosterjord.
Så ned. Så ned inntil det gror.
Da hedrer du din far og mor.“

Det var paa dette Grundlag, han skabte Nationalteatret. Men det har i de forløbne fyrré Aar ikke alene givet Plads for norsk Dramatik, ældre saavel som ny, men dets Repertoire har omfattet alle Arter fra den vildeste Farce til høj Tragedie, fra „Den glade Enke“ til opera seria. En ypperlig Kunstnerstab samlede han, Norges bedste sceniske Kræfter, hvoraf nogle, for Eks. Johanne Dybwad og Ingolf Schancke, ogsaa sejrede i København. Og naar Bjørn Bjørnson selv kom hertil, vandrede han ud og ind alle Vegne, altid som et frisk Pust fra Fjældet, og bevidnede os sin Kærlighed til Danmark, hvor hans Far først brød igennem, og hvor han selv engang gik i Skole og siden blev den første norske Skuespiller i dansk Ensemble, da han levedegjorde Professor Thygesen i „Geografi og Kærlighed“.

Nationalteatret er et Led af Nationens Liv. Nu rejses Holbergs Statue, skabt af Billedhugger Dyre Vaa, uden for Huset, hvor Ibsen og Bjørnstjerne Bjørnson har holdt Vagt fra dets første Dag som et Kendemærke, der nu finder Udtryk i Genopførelsen af „Bygmester Solness“ og „Paul Lange og Tora Parsberg“. Statuen vil næppe betyde en norsk Renæssance for Holbergs Komedier i scenisk Forstand, men den vil minde om, at han blev født i Norge. Det er god Skandinavisme, at Skulpturer af ham nu er rejst i eller ved alle tre Nationalscener, og at „Erasmus Montanus“ er Festforestilling baade i Danmark og Norge. Nationalteatret har i de forløbne fyrré Aar i langt højere Grad end Det kgl. Teater været et skandinavisk Sam-

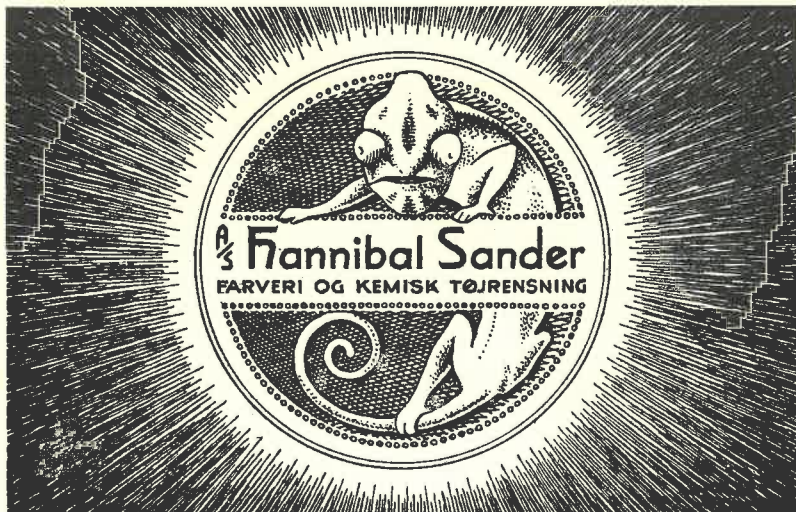
lingssted. Det skulde jo ikke give Plads baade til fast Opera og Ballet! Af danske Scenekunstnere har mange optraadt som Gæst, for Eks. Olaf Poulsen, Brødrene Adam og Johannes og Fru Ulla Poulsen, Fru Betty Hennings, Dr. Mantzius, Fru Betty Nansen, Fru Anna Bloch, Fru Bodil Ipsen, Poul Reumert, Peter Cornelius og Vilhelm Herold, og af svenske Anders de Wahl, Gösta Ekman, Lars Hansson, Harriet Bosse, Hillberg og Ivan Hedquist. Og flere Gange har Udveksling fundet Sted mellem Det kgl. dram. Teater i Stockholm og Nationalteatret til Glæde for begge Parter. Noget bedre Ønske kan næppe udtales paa Mindedagen, end at det snart maa lykkes at gennemføre en tilsvarende Udveksling mellem den danske og den norske Nationalscene.

1. Septbr. 1939.

Robert Neiiendam.

Teaterchef Axel Otto Normann

Det gamle Navn forpligter —

I mere end 125 Aar har vort Firma beskæftiget sig med Farvning og kemisk Tøjrensning — Generationers Tillid har skabt Anseelse om Navnet, det betragter vi som en Forpligtelse til stadig at præstere det bedst mulige Arbejde.

KAMÆLEONEN er vort indregistrerede Garantimærke, som borger for Kvalitetsarbejde.

Mangeaarig Leverandør til Det kongelige Teater

A/S HANNIBAL SANDER

FARVERI OG KEMISK TØJRENSNINGS-ETABLISSEMENT
GRUNDLAGT 1812 · TELF. C. 605 (FEM LEDNINGER) · 20 FILIALER I KØBENHAVN

En ny Sæson begynder —

BURDE Teatret være Purist og skrive „Spilleaar“? Eller kan Sæson (med dansk æ) ikke udryddes saa lidt som de Mængder af Fremmedord, der hører det gamle Teater til?

Lige meget: Spillet begynder. I Komediehusets allerførste Sæson, der begyndte den 18. December 1748, opførte man en Februardag i 1749 Molières berømte Komædie „Den indbildt Syge“, og da Johan Ludvig Heiberg havde sin første Direktør-Sæson for 90 Aar siden, besluttede han at lade Argan og Toinette paany drive sit muntre Spil paa den kongelige Skueplads. Det lykkedes udmærket, men i 1851 gik Komædien sidste Gang paa Kongens Nytorv.

Og nu begynder den nye Sæson med „Den indbildt Syge“, og den 50. Opførelse bliver naaet. Det er Svend Methling, der sætter Komædien i Scene i en munter Ramme af Musik og Sang. Paa Teatrets første Aften samarbejder de tre Kunstarter i „en tæt Forening af Ord og Toner“. Johan Hye-Knudsen har samlet gammel fransk Musik, og Emil Reesen har instrumenteret.

Nogle Dage senere følger en Première (kan De aflive Ordet?) i Skuespillet: Jean-Jacques Bernards „Ved Landevejen“ oversat af Gudrun Lendrop og Johs. Anker-Larsen og iscenesat af Thorkild Roose. Og i sidste Halvdel af September en svensk Nyhed: Pär Lagerkvists „Manden uden Sjæl“, som Bodil Ipsen giver Scenens Liv. Oversættelsen skyldes Asmund Rostrup.

Lad os blive ved Skuespillet: et Skuespil af Paul Osborn, som man foreløbig har kaldt „Livet er kun et Laan“, oversat af Holger Bech og iscenesat af Anker Larsen, kommer enten før eller efter den store danske Nyhed: „Synder og Helgen“

Læs videre Side 23. 13

HOTEL D'ANGLETERRE

PALMEHAVEN

er det eleganteste Mødested efter Teatertid

KONCERT OG DANSEMUSIK

WARNY OG HANS ORKESTER

BORDBESTILLINGER modtages af vor Repræsentant,
der under det længste Ophold er placeret
i Promenadegangen til venstre, ved Kavalér Logen.

Vore hyggelige, elegant moderniserede og nymonterede
Selskabslokaler anbefales. Moderate Priser.
Forslag og Tilbud sendes gerne paa Forlangende.

St. Kongensgade
36-38
Tlf. Central 9656

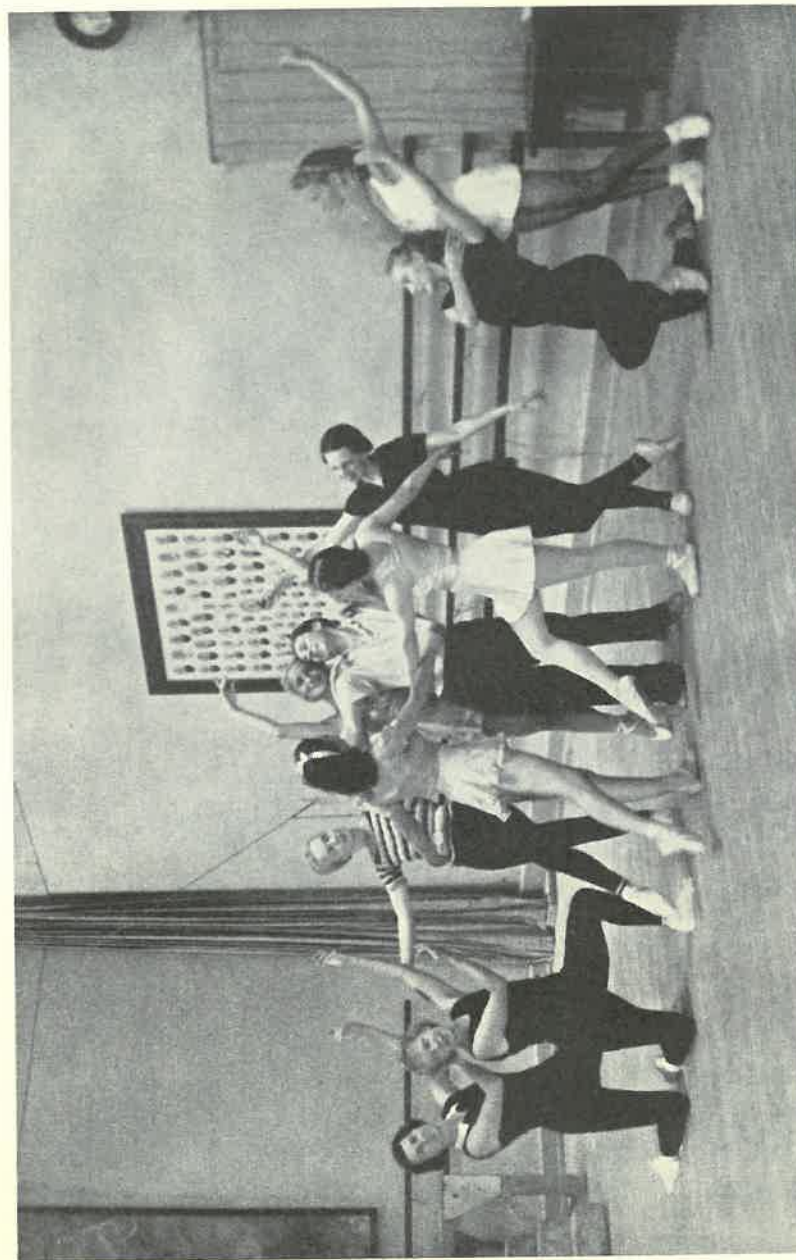

Skodsborg
Badesanatoriums
Københavns-Afd.

Legemspleje, Hygiejne, Rekreation og Kur for Stabilisering og
Højnelse af Sundhedsstandarden, endvidere i

Skodsborg Restauranten

god, nærende, veltillavet og velmagende vegetarisk Mad —
ogsaa Raakostretter — for enhver Pengepung.

Balletprøve

Bally

Over hele Verden har
Bally Ry for sit elegante
Fodtøj med den
enestaaende Pasform

Ingen kan vise Dem et
større Udvalg i elegante,
særprægede Sko end vi

*Nye Modeller i
Promenade- og Aftensko
er lige hjemkommen*

*Se vort Udstillings-
vindue til Østergade*

**SKANDINAVISK
SKOTØJS-MAGASIN
55 - ØSTERGADE - 55**

Jean-Jacques Bernard

Med to Ord betegner Fransk mændene hele Arten af *Jean-Jacques Bernards* Forfatterskab. De kalder hans Stykker psykologiske Skuespil og angiver dermed, at den indre, sjælelige Udvikling er vigtigere end den ydre Handling.

Jean-Jacques Bernard er født i Paris 1888 som Søn af den berømte Lystspilforfatter Tristan Bernard.

Han debuterede 1917 med Skuespillet „*Voyage à deux*“ og blev straks fastslaaet som en talentfuld Pionér indenfor de Rækker af unge Dramatikere, der dukkede op i Verdenskrigens sidste Aar og umiddelbart efter den. Deres Program var først og sidst det, at de med Vold og Magt vilde være nye. Ikke paa noget Punkt vilde de ligne deres Forgængere. For den unge Bernards Vedkommende var der den Fare, at han kunde ligne sin Fader, den sprudlende vittige Tristan Bernard, af hvis Stykker vi herhjemme kender „Triplepatte“ fra Dagmar-teatret, „Den lille Café“ fra Folketeatret og „Engelsk, som man taler det“ fra Féraudys Gæstespil hos Betty Nansen. Faren blev heldigt og hurtigt overstaaet. Den gamle Tristan med det lune Smil er en af Paris' morsomste Satirikere, og Sønnen er Alvorsmand til Fingerspidserne. De er som Nat og Dag.

De Dramatikere, som i Frankrig sprang frem, da Livet og Teatrene begyndte paa en ny Basis efter Verdenskrigens Slutning, sagde selv, at de var blevet til i Filmens Skygge. De delte sig i to Grupper. Den ene fik *Jean-Victor Pellerin* til Fører, og de tog den voldsom spændte Situation og det hastige Tempo

DET KONGELIGE TEATERS GÆSTESPIL

VED LANDEVEJEN

Skuespil i 4 Akter (3. Akt i 2 Afd.) af JEAN-JACQUES BERNARD

Oversat af GUDRUN LENDROP og J. ANKER LARSEN

Iscenesættelsen: THORKILD ROOSE

PERSONERNE:

Michel, Francines Fader	HENRIK MALBERG
Antoine Vanier	POUL REUMERT
Robert, Antoines Søn	EBBE RODE
Francine	BODIL KJER
Elisa, Francines Moder	AUGUSTA BLAD

Længste Ophold efter 2. Akt

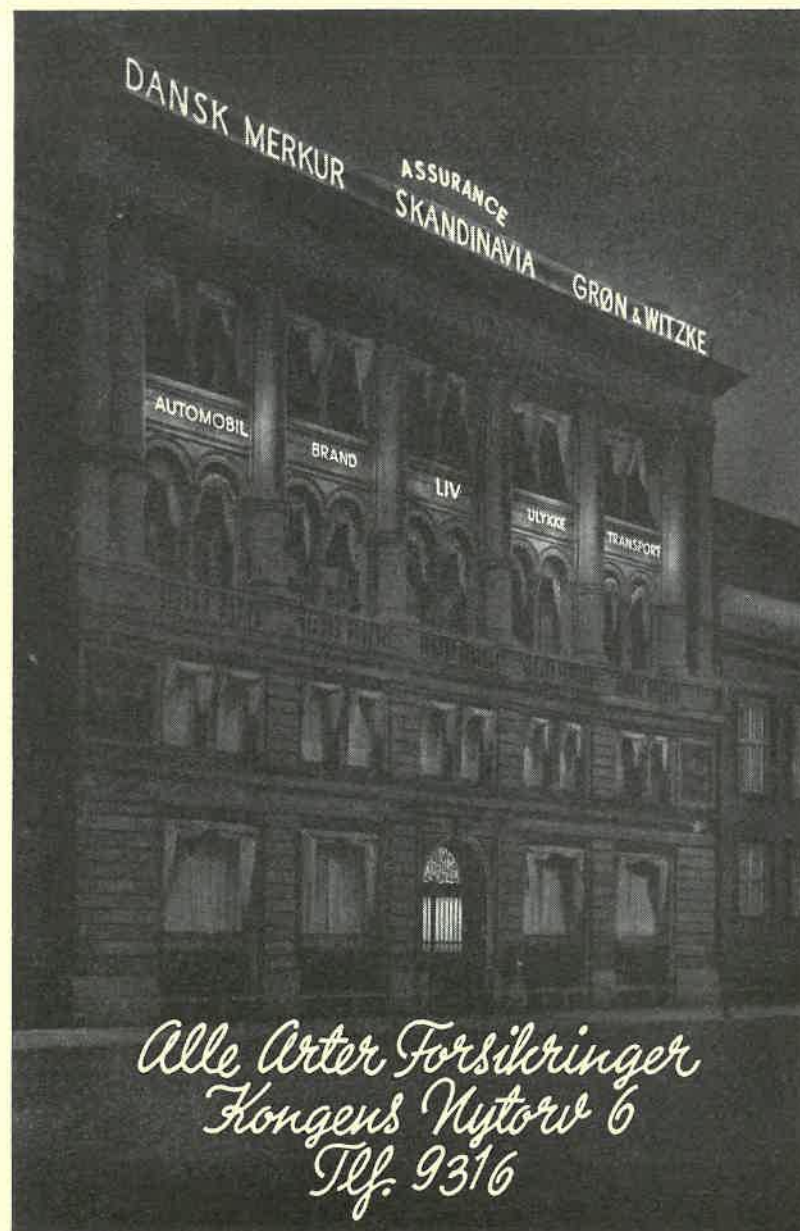
fra Filmen til Mønster. Den anden Gruppe blev anført af *Marcel Achard* og *Jean-Jacques Bernard*. De erkender, at de har lært af Filmen, men paa en anden Maade.

— Vort Maal er, siger de, at bringe Liv i det, der sker udenom og imellem Ordene. Vort Teater lever i godt Naboskab og Kammeratskab med den stumme Kunst.

Ud fra disse Grundsætninger har *Jean-Jacques Bernard*, foruden sit ovenfor nævnte Debutstykke, skrevet „*Martine*“, som blev spillet paa *Comédie Française* i 1922, „*L'Invitation au voyage*“ 1924 og i den nyere Tid en „*Jeanne d'Arc*“-Tragedie, et Modstykke til *Bernard Shaws*. Den er opført paa *Paris' Odéon-Teater*. „*Ved Landevejen*“, hvis franske Titel „*National-6*“ er Navnet paa en stor Automobil-Vej, er hans nyeste Skuespil. Herhjemme blev han indført med „*Martine*“ i 1923 paa *Dagmar-teatret* af dets daværende Direktør, *Thorkild Roose*, som nu har iscenesat „*Ved Landevejen*“.

Som en Kuriositet kan det nævnes, at han i Egenskab af alle de franske Dramatikeres Repræsentant tilbragte en Uge her i København ved *Koda-Kongressen* i Sommeren 1933, og at han forelskede sig ved første Blik — dog ikke i en Københavnerinde, men i Dyrehaven, som han endnu kalder Europas skønneste Bøgeskov.

Haagen Falkenfleth.

*Alle Arter Forsikringer
Kongens Nytorv 6
Tlf. 9316*

HOTEL PHOENIX KØBENHAVN

Kavalér-Salen
fuldstændig moderniseret

HUSK

Byens hyggeligste og
smukkeste Selskabslokaler

- Internationalt Køkken
- Alle Sæsonens Nyheder og Specialiteter
- Frokostretter fra 85 Øre
- **Quick-Lunch**
- Det berømte **Frokostbord**

Efter Teatertid:

- Teater Souper
- Teater Canapé
- Teater-The Compl.
- Populære Priser

Byens gode Stole -

Det hgl. Teater

(2 første Rækker i Parkettet)

DAGMARHUS
PALLADIUM
GRAND-TEATRET

FRITZ HANSENS EFTFL. - Central 1673

af Svend Borberg. Men Teatret har travlt: den svenske Sceneinstruktør, „Dramaten“s forhenværende Chef, Olov Molander tager fat paa et Kæmpearbejde med August Strindbergs skønne „Et Drømmespil“. Man vil huske denne uforglemmelige Forestilling fra Dramatiske Teaterns Besøg paa vort Nationalteater i 1936.

Teatret raader i denne Sæson over et rigt og broget Repertoire. Der er antaget Skuespil af Gudmundur Kamban og Soya og af tre debuterende danske Forfattere: Henning Kehler, Knud Nordentoft og Carl Gad. Den norske Digter Helge Krogs „Et Opbrud“ venter paa at opføres, af Charles de Peyret-Chappuis har Teatret Skuespillet „Besættelse“ („Frénésie“), af Maxwell Anderson „Vintersolhverv“ („Winterset“), den muntre Farce „Dr. Knock“ af Jules Romain og selve Bernard Shaws „Cæsar og Cleopatra“.

Og saa skulde Fader Holberg gerne have „De Usynlige“ spillet, Shakespeare sin „Skærsommernatsdrøm“ og Goethe sin „Faust“ og Kleist „Den skaarede Krukke“.

De svarer herpaa, vi véd det: er Sæsonen ikke paa ni Maaneder? Ja, ni Maaneder gaar hurtigt, men vi lever jo i Femlingernes Aarhundrede.

Og saa har Teatret tre Kunstarter. Og Opera og Ballet ønsker ikke at være Stedbørn.

I nogle September-Aftener vil „Flagermusen“ danse over Scenen. I sidste Halvdel af Maj fyldtes Teatret jo Aften efter Aften til denne mageløse Operette. Stefano Islandi synger i „Bohème“, og vor kære og berømte Landsmand Lauritz Melchior kommer som Gæst i en Wagner-Opera.

Niels W. Gades „Elverskud“ vil Svend Methling sætte op i dramatisk Form. Og samme Aften kommer gamle Mester Hartmann med Mester Bournonville under Armen i den skønne Ballet „Valkyrien“. Det er Harald Lander, der sætter denne Ballet i Scene, og Johan Hye-Knudsen dirigerer.

Under Egisto Tangos Ledelse vil Ravels „L'heure espagnole“ bringes frem. Hvad skal Barnet hedde? Man forsøgte at over-

LAURITS MELCHIOR

Det kgl. Teaters berømte Gæst

Hør de pragtfulde nye Plader:

**Laurits Melchior & Philadelphia Symphony Orchestra,
Dirigent: Eugene Ormandy:**

- »Siegfried«, Schmiedelied Nr. 1 (Wagner)} HMV DA 1664
- »Walküre«, Spring Song (Wagner)}
- »Lohengrin«, Lohengrin's Abschied (Wagner)...} HMV DB 3664
- »Parsifal«, Schlussgesang (Wagner).....}

**Hør de komplette Optagelser af
»Valkyrien«'s 1. Akt o. s. v.**

Forlang Katalog

"HIS MASTER'S VOICE"

Balletprøve

LA REINE

Donau-Hallen

SØTORVET · TELEFON 4920 - 4912

I Digterstuen:
En herlig Stund
med Digteren
Sigfred Pedersen
og Komponisten
Niels Clemmensen

Fin og lystig Musik:
Kapelmester RACZ (Ungarsk Cimbale-Virtuos)
Kommersraad: Skuespiller Einer Winding
Wienerstemning - Sang, Dans og Humør -
Den gode Mad har skabt LA REINE's Ry

Musik fra Kl. 20—2 — Søndag Kl. 18½—20: Dinerkoncert.

MONTERING AF HJEM
JØRGENSEN'S BRODERIER

ØSTERGADE 33 · TELEFON PALÆ 6885

sætte „Cavalleria rusticana“, men den italienske Titel sejrede her som i „La Traviata“.

Saa har Operaen den store danske Nyhed: Ebbe Hameriks „Marie Grubbe“ med Tekst af Frederik Nygaard. Mange I. P. Jacobsen-Tilbedere vil leve i Forventning.

Den anden danske Opera-Nyhed er Finn Høffdings „Kilde-rejsen“. Og endelige er der Gershwins „Porgy og Bess“ — Negeroperaen vil man kalde den.

En stor Ny-Indstudering bliver Verdis „Trubaduren“ med ny Tekst af Kaj Flor. Ogsaa „Carmen“ genoptages i delvis ny Skikkelse.

Forrige Sæson bød paa 25 Operaer — vi vil ikke her gentage kendte og kære Navne.

Kælebarnet den danske Ballet sætter alle sine Kræfter ind paa Bournonvilles „Valkyrien“, som forud nævnt, og „Et Folkesagn“ staar ogsaa paa Ønskesedlen.

Nyheder er Ravels „Valsen“ og Debussys „En Fauns Eftermiddag“ og — en gammel, gammel Ven, men ny paa Kongens Nytorv, selve Casortis „Harlekin mekanisk Statue“. Det kan maaske blive svært for Dem at vente til Fastelavn?

Endelig maa Délibes' „Sylvia“ og Emilie Walboms og H. C. Lumbyes „Drømmebilleder“ ikke glemmes.

Til Molières „Den indbildt Syge“ har Børge Ralov komponeret et stort Divertissement. Er der ogsaa en ny dansk Ballet paa Trapperne til Kongens Nytorv Nr. 9, (véd De, at det er Teatrets Nummer?) men af hvem?

Det Arbejde, der venter, er altsaa ikke helt lille. Men Teatret skal ogsaa give sine 50 Provins-Gæstespil og glæder sig til i Aar at komme ud i Landet med Nyheder. Begyndelsen sker med „Ved Landevejen“ i September. Der er planlagt et tre Ugers Gæstespil i en Række Byer. Vi begynder i Sønderjylland. Og de fire Gæstespil i Flensborg er det store Ønske — maatte det kunne opfyldes!

Det er jo ofte meget smaa Scener, hvorpaa der skal spilles. Den ydre Ramme vil Teatret gerne gøre saa smuk som mulig,

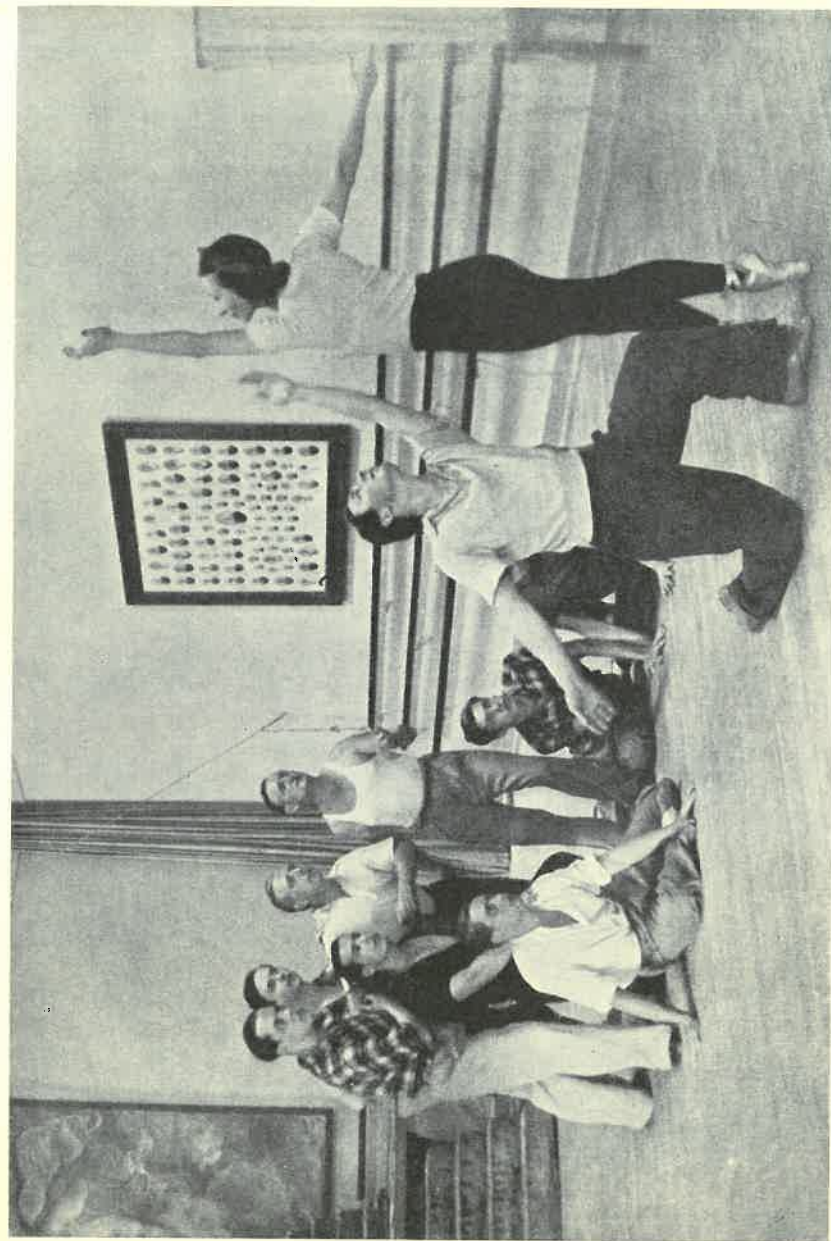
men let er det ofte ikke. Da Strindberg for tredive Aar siden havde sit berømte Intima teatern i Stockholm under August Falcks Ledelse, løste han — eller vilde løse — alle Problemer med en Draperi-Scene og skrev: „Naar Baggrunden dækkes af Tæpper, er man *inde*! Naar Baggrunden er bar, er man *ude*! All right“ — —

Meget var der at fortælle endnu, men Pladsen i vort Program er begrænset. Skulde der fortælles om de Kunstnere, der skal føre alle disse Værker i de tre Kunstarter frem, blev Programmet en Bog. Det er jo ogsaa en Teatergængers bedste Øjeblik: at læse Personlisten over kære Kunstnernavne.

Til sidst: De skandinaviske Ensemble-Udvekslinger. Det lyder tørt, men er den smukke store stadige Tanke: Nordens Nationalteatre skal bytte Gaarde nu og da. Nu i September bliver Oslos nye Nationalteater 40 Aar — De vil læse om det her i Programmet. Et gensidigt Besøg *maa* blive Virkelighed. Og som bekendt lader H. C. Andersen i „Ole Lukøje“ Blake synge:

Nei, Penge, Penge!
De blanke Dreng
slaae alle Streng
paa Tid og Sted.

Overregissøren.

Balletprøve

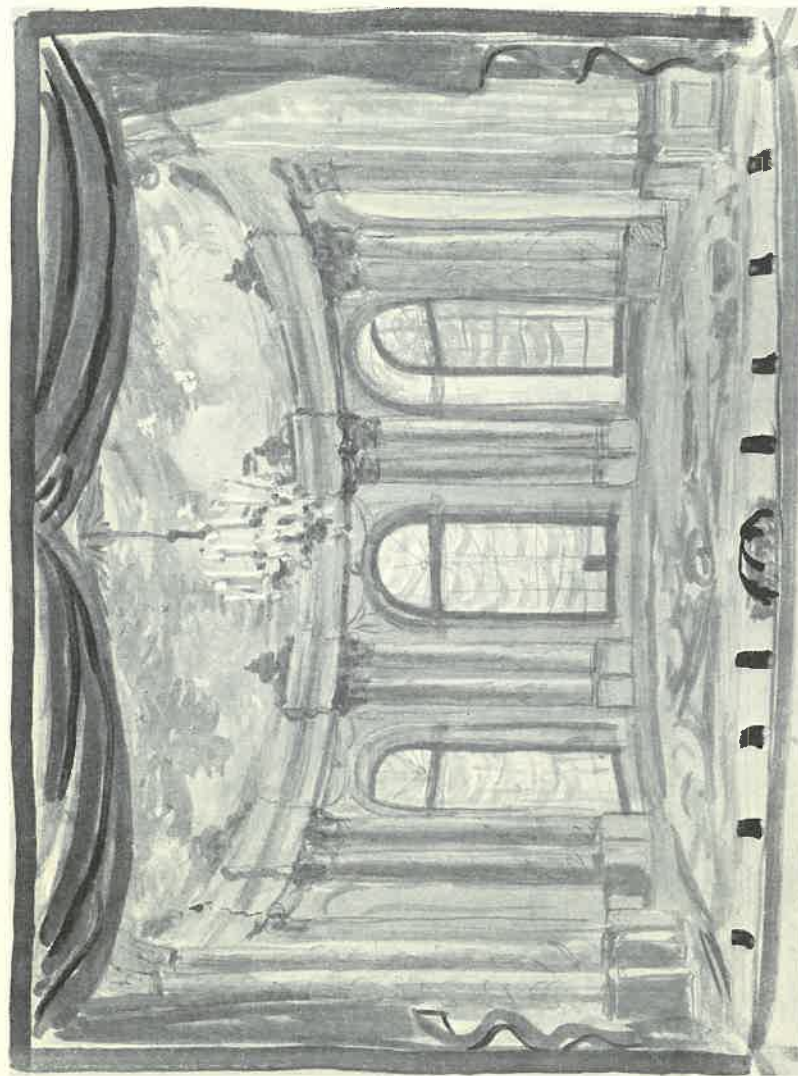
„DEN INDBILDT SYGE“

EN KOMEDIE-BALLET AF MOLIÈRE

DER knytter sig i Verdensteaterhistorien den besynderligste Tragedie til denne lystige Farce.

„Le malade imaginaire“ havde ved Fremkomsten i Paris gjort stormende Lykke, og Lystigheden førtes an af Molière selv i Hovedrollen; han spottede Lægerne og spøgte med Døden, men bar den selv i sit Hjerte. Under Stykkets fjerde Opførelse var han saa syg, at han kun med den yderste Viljeanspændelse kunde gennemføre Forestillingen, og et Par Timer senere døde den store Kunstner i sit Hjem efter en Blodstyrtning. Hans Kollega la Grange, der beundrede Molières Situationsfølelse paa Scenen, satte i Teaterjournalen et Mærke udfor Datoen den 17. Februar 1673 og skrev nogle Linjer om den gribende Tildragelse. Mesteren døde, men „Le malade imaginaire“ levede videre, ikke som et af Menneskeandens Størværker, men som en af Molières morsomste Komedier, nu kendt paa Alverdens Sprog. Den minder noget om et Shakespeare'sk Lystspil, hvor Menneskeskildring, Sang og Ballet ligeledes glider over i hin-

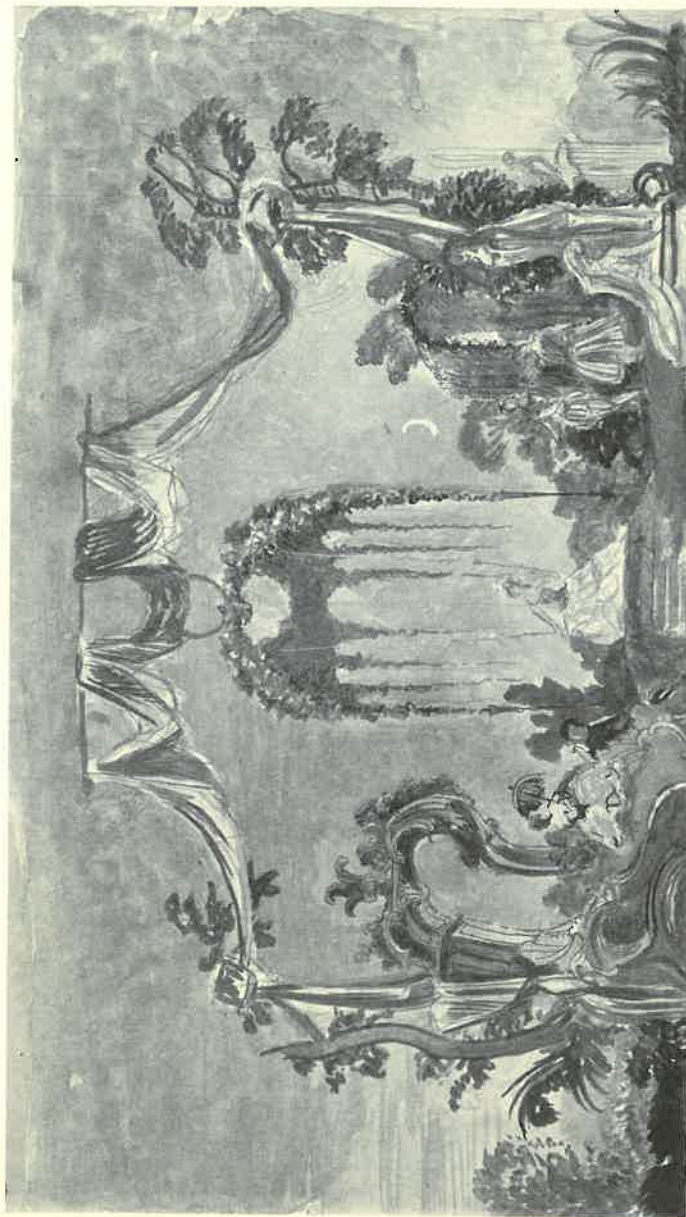

Dekorationsudkast til „Den indbildt Syge“, af Ove Chr. Pedersen

anden, og Lavkomik veksler med Karakterkomik. Oprindelig blev „Den indbildt Syge“ skrevet til en Hofunderholdning med Prolog til Ære for Solkongens Hjemkomst fra en Rejse og derfor udstyret med burleske Polichinelle-Mellemspil, en Zigeunerballet og en grotesk Doktorpromotion. Intriger medførte imidlertid, at Stykket ikke, medens Molière levede, kom frem for Hoffet i Versailles, men paa hans egen Scene i Paris.

Først et halvt Aarhundrede efter Molières Død fik København et nationalt Teater. Men der kan ikke være Tvivl om, at „Le malade imaginaire“ længe forud var opført for det danske Hof af den franske Skuespiller René de Montaignu, der var Søn af en nær Ven til Molière. Muligvis har han selv set Mesteren i Argans Rolle, som Holger Gabrielsen nu fletter ind i sit klassiske Repertoire. I hvert Fald var Montaignu en ægte Molière'sk Aktør, da han kom hertil i 1686 for at være Hoffet til „Ziir og Honneur“, hvilket vilde sige, at han ogsaa skulde opvarte Kongen ved Taflet, staaende bag hans Stol. Og da han paa sine gamle Dage jævnsides Holberg grundlagde det danske Teater i Lille Grønnegade (Ny Adelgade), stod „Den indbildt Syge“ paa Repertoiret. Vi gemmer endnu en Plakat fra 1726, hvorefter det ses, at han efter fransk Mønster „udpyntede Komedien med adskillige rare Danse“. Det er disse Ballet-Mellemspil, som nu indføres igen, efter at de har været fjernet i mangfoldige Aar.

Paa det kgl. Teater er „Den indbildt Syge“ med store Mellemrum opført 49 Gange i Tiden 1749—1851, altsaa i godt Hundrede Aar. Den nye Opførelse begynder med Tallet 50. To af dets berømte Kunstnere har spillet Argan, Clementin og C. N. Rosenkilde, men de berømmes begge mere i andre klassiske Roller. Den, som har kendt Fru Phister paa hendes gamle Dage, vil forstaa, at hun i sin Ungdom havde alt af Naturen til at give et Billede af Tjenestepigen Toinettes Kvikhed. Men alt dette er forlængst fjern Historie. Derimod lever i mange Menneskers Sind endnu et gyldent Minde om Opførelsen af „Den indbildt Syge“ paa Dagmarteatret i Aarene mellem 1892

Dekorationsudkast til „Den indbildt Syge“, af Ove Chr. Pedersen

i RESTAURATIONEN

*paa 2. Etage finder De
den moderne*

BAR

Byd Deres Dame paa en Forfriskning i Pausen — i Bar'en ved Foyeren paa Balkonen.

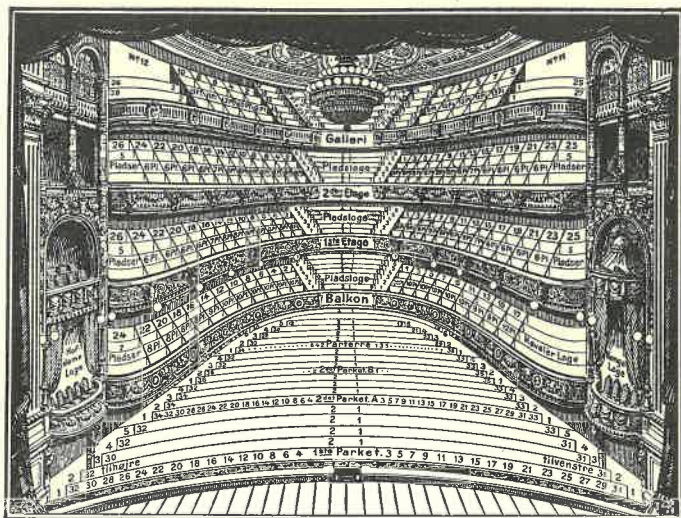
I Restaurationen paa 2. Etage — med den nye morsomme Bar — serveres Kaffe, The og delikat Smørrebrød, som kan forudbestilles til det længste Ophold.

og 1911, da Sophus Neumann over hundrede Gange var Argan. Forud havde han ikke megen Tiltro til Stykkets Bæreevne, men dets Oversætter, Johannes Marer, der selv var en fortrinlig Thomas Diaforius, fik ham omstemt. Sophus Neumanns Argan var den lykkeligste Forening af stilfuldt Ydre, Lune og Mimik, et klassisk Mesterværk, hvis ydre Træk heldigvis er bevaret i Statuettens holdbare Form paa Teatermuseet. Den, der skriver disse Linjer, oplevede en Aften at se „Den indbildt Syge“ i Dagmarteatret bag Olaf Poulsen, hvis Nakke ellers var den mest talende og urolige i Landet. Men den Aften var den stille og tavs. En stor Komiker kan ofte have svært ved at more sig over en anden, men han kan beundre ham i Stilhed. Thi han véd, hvilket Slid der ligger bag Resultatet.

Sophus Neumann knyttede „Den indbildt Syge“ til det nu nedrevne Dagmarteater, hvor Johs. Meyer og Poul Reumert siden tog Opgaven op. Men nu vender det gamle lystige Spil tilbage til sit Udgangspunkt, paany „udpyntet med adskillige rare Danse“ og under Sv. Methlings Sceneledelse.

Robert Neiiendam.

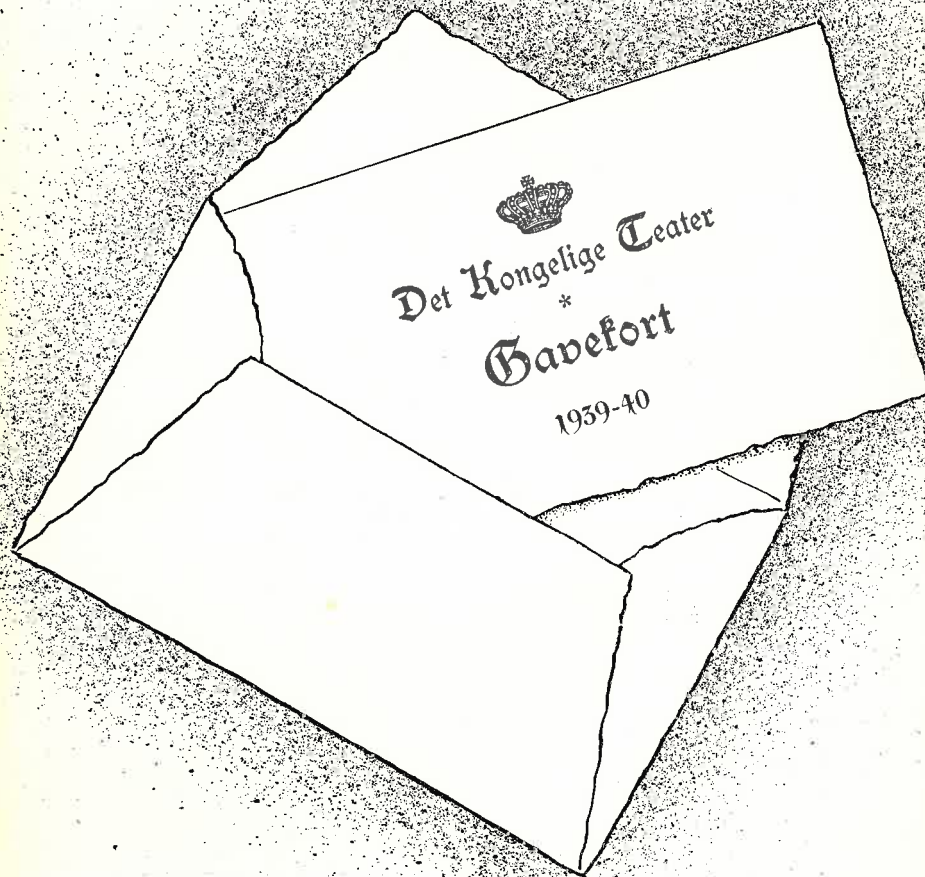

PLADSERNES BETEGNELSE	Alm. Pris	Forh. Pris	Dobb. Pris	Folkef. Pris	Efterm. Pris
1. Parket.....	7.45	9.85	14.65	5.05	4.65
2. Parket A.....	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
2. Parket B.....	5.05	6.85	9.85	3.85	3.00
Parterre.....	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
Balkon A: Pladse 1.-3. Rk. og øvrige Loger 1. Rk. ...	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
Balkon B: Pladse 4.-7. Rk. og øvrige Loger 2.-6. Rk.	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage A: Pladse 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk. ...	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-26 2.&3. Rk.	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage A: Pladse 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk.	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-24 2.&3. Rk.	2.65	3.25	5.05	2.35	1.45
Galleri A: Pladse 1.-6. Rk. og Logerne 1-10 1. Rk. ...	1.85	2.45	3.45	1.15	1.15
Galleri B: Logerne 1-10 2.-6. Rk.	1.60	2.20	2.95	1.15	0.85
Galleri C: Logerne 11-12 1.&2. Rk.	1.00	1.30	1.70	0.85	0.55

Priserne er inklusive Skat og Garderobe.

Billet-Telf.: Aftenforest. 1765 — Eftermiddagsforest. 2830 (Fri Notering)

Annoncer: Statens Annonce- og Reklamebureau, Tlf. C. 12,368
A/S L. Ihrichs Bogtrykkeri

Køb Gavekort til Det kongelige Teater